

Rada
Európskej únie

V Bruseli 25. mája 2018
(OR. en)

9313/18

**Medziinštitucionálny spis:
2018/0170 (COD)**

**GAF 20
FIN 405
CODEC 849**

NÁVRH

Od:	Jordi AYET PUIGARNAU, riaditeľ, v zastúpení generálneho tajomníka Európskej komisie
Dátum doručenia:	25. mája 2018
Komu:	Jepppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2018) 338 final
Predmet:	Návrh NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorým sa mení nariadenie (EÚ, Euratom) č. 883/2013 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), pokiaľ ide o spoluprácu s Európskou prokuratúrou a účinnosť vyšetrovania úradu OLAF

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2018) 338 final.

Príloha: COM(2018) 338 final

V Bruseli 23. 5. 2018
COM(2018) 338 final

2018/0170 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorým sa mení nariadenie (EÚ, Euratom) č. 883/2013 o vyšetрованиach vykonávaných
Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), pokiaľ ide o spoluprácu
s Európskou prokuratúrou a účinnosť vyšetровaní úradu OLAF**

{SWD(2018) 251 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Dôvody a ciele návrhu

Komisia presadzuje ambiciózny legislatívny program posilnenia ochrany finančných záujmov Únie. Parlament a Rada v júli 2017 prijali smernicu o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva.

Rada v októbri 2017 prijala nariadenie, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry. Zriadenie Európskej prokuratúry je kľúčovou prioritou Komisie v oblasti trestnej justície a boja proti podvodom, ktoré poškodzujú rozpočet Únie. Európska prokuratúra výrazne zmení inštitucionálne prostredie EÚ v oblasti boja proti podvodom. Bude mať právomoc viesť vyšetrovania trestných činov a podávať obžaloby na súdoch zúčastnených členských štátov. Očakáva sa, že prinesie jednotnejšiu a účinnejšiu politiku stíhania trestných činov, ktoré poškodzujú rozpočet Únie, čo povedie k väčšiemu počtu trestných stíhaní, odsúdení za tieto trestné činy a vyššej miere vymožených súm.

V dôsledku prijatia nariadenia o Európskej prokuratúre sa musí prispôbiť nariadenie č. 883/2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF).

Úrad OLAF bol založený v roku 1999 s prvoradou úlohou viesť administratívne vyšetrovania v oblasti ochrany finančných záujmov Únie. V súlade s týmto administratívnym mandátom OLAF vyšetruje administratívne nezrovnalosti, ako aj kriminálne správanie. Prostredníctvom svojich vyšetrovaní vedených s cieľom umožniť vymáhanie finančných prostriedkov, disciplinárne a správne konania, ako aj obžaloby a trestného stíhania zohráva významnú úlohu v boji proti podvodom, korupcii a ďalšiemu protiprávnemu konaniu. Úrad OLAF využíva svoju vyšetrovaciu expertízu v neustále sa meniacom prostredí podvodov poškodzujúcich rozpočet EÚ. Vede čoraz viac vyšetrovaní, ktoré vedú k rastúcemu počtu odporúčaní a súm odporúčaných na vymáhanie.

V oblasti podvodov bude vytvorenie Európskej prokuratúry znamenať podstatné zlepšenie súčasnej situácie. V súčasnosti úrad OLAF vedie administratívne vyšetrovania na základe administratívnych právomocí, ktoré sú v porovnaní s vyšetrovaním trestných činov obmedzené. V prípade, že úrad odhalí možné trestné činy, môže iba vydať odporúčanie pre vnútroštátne justičné orgány, ale bez akejkoľvek záruky, že sa začne vyšetrovanie trestných činov. V budúcnosti bude úrad OLAF v členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na Európskej prokuratúre, oznamovať takéto podozrenia zo spáchania trestného činu Európskej prokuratúre a spolupracovať s ňou pri jej vyšetrovaniach.

Ustanovenia upravujúce vzťah medzi Európskou prokuratúrou a úradom OLAF už existujú v nariadení o Európskej prokuratúre. Zakladajú sa na zásadách úzkej spolupráce, výmeny informácií, komplementárnosti a neduplicity. Tieto pravidlá sa musia odzrkadliť a vhodne doplniť aj v nariadení č. 883/2013. Úprava právneho rámca úradu OLAF dovedy, kým Európska prokuratúra začne fungovať, je preto hlavnou hnacou silou zmeny nariadenia č. 883/2013. Na zaistenie hladkého prechodu na nový rámec by malo zmenené nariadenie nadobudnúť účinnosť pred tým, než Európska prokuratúra začne fungovať (podľa predpokladu na konci roka 2020).

Európskej prokuratúre aj úradu OLAF je v rámci ich príslušných právomocí zverený mandát na ochranu finančných záujmov Únie. Európska prokuratúra bude viesť vyšetrovania trestných činov zamerané na vyšetrovanie, trestné stíhanie a podávanie žalôb na páchatel'ov a spolupáchatel'ov trestných činov, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, zatiaľ čo úrad OLAF bude naďalej viesť administratívne vyšetrovania s osobitným dôrazom na uľahčenie

administratívneho vymáhania a predchádzanie ďalšiemu poškodzovaniu finančných záujmov EÚ prostredníctvom administratívnych opatrení. To znamená, že hoci je zameranie činností budúcej Európskej prokuratúry a úradu OLAF odlišné, smerujú k dosiahnutiu spoločného cieľa.

Úrad OLAF takisto, rovnako ako dnes, naďalej povedie svoje vyšetrovania v členských štátoch, ktoré sa v tejto fáze na Európskej prokuratúre nezúčastňujú. V týchto členských štátoch by mali vnútroštátne orgány, ako aj OLAF prispievať k vytvoreniu podmienok na zabezpečenie účinnej a rovnocennej ochrany finančných záujmov Únie v celej EÚ.

Za týchto okolností je nevyhnutné, aby právny rámec úradu OLAF splňal svoj účel, a teda aby prostredníctvom neho úrad OLAF plnil svoju úlohu s ohľadom na Európsku prokuratúru, členské štáty a inštitúcie, orgány, úrady a agentúry EÚ. V hodnotení nariadenia č. 883/2013 Komisia dospela k záveru, že nariadenie umožňuje úradu OLAF naďalej prinášať konkrétne výsledky v rámci ochrany rozpočtu Únie. Zmeny z roku 2013 priniesli jednoznačné zlepšenia, pokiaľ ide o vedenie vyšetrovaní, spoluprácu s partnermi a práva dotknutých osôb. Zároveň však hodnotenie poukázalo na nedostatky, ktoré majú vplyv na účinnosť a efektívnosť vyšetrovaní. Tieto zistenia sa týkajú širokého spektra oblastí vrátane vyšetrovacích nástrojov úradu OLAF, presadzovania jeho právomocí, jednotných podmienok pri vedení interných vyšetrovaní, výkonu digitálnych forenzných operácií, rozdielov v opatreniach nadväzujúcich na odporúčania úradu OLAF, povinností vyplývajúcich zo spolupráce členských štátov a inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr EÚ alebo celkovej jednotnosti právneho rámca.

Riešenie všetkých zistení v hodnotení je však nad rámec tohto návrhu, keďže revidované nariadenie by malo byť účinné pred tým, než začne fungovať Európska prokuratúra. Návrh preto zahŕňa iba obmedzený počet cielených zmien, ktoré sú založené na najjednoduchších zisteniach uvedeného hodnotenia. Ide o podstatné zmeny potrebné z krátkodobého hľadiska na posilnenie rámca pre vyšetrovania úradu OLAF s cieľom zachovať silné postavenie a plnú funkčnosť úradu OLAF, ktorý svojimi administratívnymi vyšetrovaniami dopĺňa trestnoprávny prístup Európskej prokuratúry. Tieto zmeny však nemenia mandát ani právomoci úradu.

Sú zamerané na oblasti, pri ktorých dnes chýba jasný výklad niektorých ustanovení v súčasnom nariadení, čo vytvára prekážky, ktoré brzdia účinnosť operácií úradu OLAF, najmä pokiaľ ide o kontroly a inšpekcie na mieste a prístup k informáciám o bankových účtoch. Cieľom navrhovaných zmien je objasniť súčasné ustanovenia a znížiť nejednoznačnosť pre dotknuté hospodárske subjekty, členské štáty a úrad OLAF, čím sa zvýši právna istota. Vďaka nim by úrad OLAF mohol vykonávať svoju činnosť vo všetkých vyšetrovaniach účinne a súdržnejšie. Súvisí to priamo s cieľmi silnej ochrany rozpočtu v celej Únii v kombinácii s primeranými procesnými zárukami pre hospodárske subjekty, ktoré sú predmetom vyšetrovania.

Celkovým cieľom návrhu je posilniť ochranu finančných záujmov Únie. Dosiahne sa to prostredníctvom troch konkrétnych cieľov:

- prispôbením činnosti úradu OLAF zriadeniu Európskej prokuratúry,
- posilnením účinnosti vyšetrovacej funkcie úradu OLAF,
- objasnením a zjednodušením vybraných ustanovení nariadenia č. 883/2013.

Už v hodnotiacej správe Komisie sa uviedlo, že na návrh obsahujúci tieto cielené zmeny by mohol nadväzovať rozsiahlejší proces modernizácie rámca úradu OLAF, ktorého základné aspekty boli vypracované v roku 1999 pri zriadení tohto úradu. Predstavovalo by to príležitosť na zváženie ďalších zásadnejších zmien s ohľadom na trendy a oblasti podvodov, ktoré sa objavujú v 21. storočí, a s ohľadom na skúsenosti získané v rámci spolupráce medzi Európskou prokuratúrou a úradom OLAF. Umožnilo by to zamerať sa aj na iné zistenia vyplývajúce z hodnotenia, ako aj na aspekty právneho rámca, v prípade ktorých môže byť potrebné ďalšie zváženie a diskusia.

Súlrad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky

Zmena nariadenia č. 883/2013 je dôsledkom vytvorenia Európskej prokuratúry a jej cieľom je zabezpečiť jednotnosť právneho rámca na ochranu finančných záujmov Únie. Po prijatí smernice o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva a nariadenia o Európskej prokuratúre ide o ďalší krok smerom k posilnenému právnomu rámcu, ktorým sa zaručí účinné využívanie dostupných prostriedkov pri boji proti podvodom.

Návrh je mimoriadne relevantný v období, keď sa Únia približuje k ďalšiemu viacročnému finančnému rámcu. Kľúčom k budovaniu dôvery občanov EÚ a zvyšovaniu pridanej hodnoty európskeho projektu je efektívne a riadne vynakladanie prostriedkov z rozpočtu Únie. Zriadením Európskej prokuratúry a posilnením právneho rámca úradu OLAF sa prispeje k dosiahnutiu cieľa zmluvy o vysokej úrovni ochrany rozpočtu Únie na celom území Únie (článok 325 ZFEÚ).

Súlrad s ostatnými politikami Únie

Táto iniciatíva je v súlade s ďalšími novšími právnymi predpismi zameranými na lepšie zabezpečenie príjmov, výdavkov a aktív Únie pred podvodmi a na posilnenie spolupráce medzi orgánmi presadzovania práva.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Právny základ

Právnym základom návrhu je článok 325 ZFEÚ a článok 106a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

Subsidiarita

Úrad OLAF vykonáva špecificky európsku úlohu – chráni finančné záujmy Únie v rámci článkov 317 a 325 ZFEÚ – ktorú nemožno rovnakým spôsobom vykonávať na vnútroštátnej úrovni. Návrh sa týka vyšetrení vykonávaných úradom Únie, ktoré sú v súčasnosti upravené v nariadení Únie. Žiadnym spôsobom nemeňte právomoci a povinnosti členských štátov týkajúce sa boja proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy Únie, teda povinnosti, o ktorú sa členské štáty delia s Úniou, ani žiadnym spôsobom nerozširuje právomoci a mandát úradu OLAF.

Návrh sa týka vzťahov s Európskou prokuratúrou, ktorá bude orgánom Únie zriadeným na základe nariadenia EÚ. Z toho dôvodu si úprava spolupráce medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou vyžaduje prijatie opatrenia na úrovni Únie.

Navrhované zmeny zamerané na lepšie vymedzenie odkazov na vnútroštátne právo v právnom rámci úradu OLAF (v súvislosti s kontrolami a inšpekciami na mieste a prípustnosťou správ úradu OLAF) a na pomoc poskytovanú členskými štátmi (najmä poskytnutie prístupu k bankovým údajom pre úrad OLAF) sú nevyhnutné na zabezpečenie účinného a súdržnejšieho vedenia vyšetrení úradu OLAF v celej Únii. Od úradu OLAF sa vyžaduje, aby svoje vyšetrovacie nástroje používal účinne vo všetkých členských štátoch s cieľom chrániť európsky záujem (finančné záujmy Únie), pričom má zabezpečiť primerané procesné záruky pre hospodárske subjekty, ktoré sú predmetom vyšetrenia úradu OLAF. Tieto ciele si vyžadujú prijatie opatrení na úrovni EÚ.

Proporcionalita

Navrhované zmeny sa týkajú iba toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie navrhovaných cieľov, a preto sú v súlade so zásadou proporcionality.

Zmeny súvisiace s Európskou prokuratúrou sú dôsledkom prijatia nariadenia 2017/1939. Týkajú sa iba toho, čo je nevyhnutné na prispôsobenie fungovania úradu OLAF tak, aby zohľadňovalo zásady vzťahu medzi Európskou prokuratúrou a úradom OLAF stanovené v danom nariadení.

Okrem toho sa toto nariadenie zaoberá určitými obmedzenými aspektmi, pri ktorých sa v praxi ukázali nedostatky v súčasnom systéme. Hoci sú závery hodnotenia rozsiahle, zmeny sa navrhujú iba v tých prípadoch, kde sú z krátkodobého hľadiska nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti vyšetrovaní úradu OLAF. Konkrétne zmeny neprekračujú rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa a vyváženie rôznych dotknutých právnych záujmov. Ustanovenia o vykonávaní kontrol na mieste sa upravili iba do miery nevyhnutnej na zaistenie toho, aby úrad OLAF mohol používať svoje vyšetrovacie nástroje účinne vo všetkých členských štátoch. Tieto zmeny neovplyvňujú uplatňovanie vnútroštátneho práva v prípadoch, kedy je naďalej príslušné, t. j. keď sú vnútroštátne orgány vyzvané, aby úradu OLAF poskytli pomoc v súlade so svojimi vnútroštátnymi procesnými pravidlami. Táto zásada sa uplatňuje aj v prípade nového ustanovenia o prístupe k informáciám o bankových účtoch: hoci bolo nevyhnutné v nariadení objasniť to, že príslušné vnútroštátne orgány by mali pomáhať úradu OLAF získať takéto informácie, ktoré sú základom na odhalenie mnohých druhov podvodov, príslušné vnútroštátne orgány to budú robiť v súlade so svojimi vnútroštátnymi zákonmi.

Výber nástroja

Nariadenie č. 883/2013 je potrebné zmeniť rovnakým druhom nástroja.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

Hodnotenie nariadenia č. 883/2013

Komisia 2. októbra 2017 prijala správu o hodnotení uplatňovania nariadenia č. 883/2013. K tejto správe bolo pripojené stanovisko dozorného výboru úradu OLAF.

V hodnotení sa dospelo k záveru, že nariadenie úradu OLAF umožňuje dosahovať konkrétne výsledky v rámci ochrany rozpočtu EÚ. Takisto sa odhalili viaceré nedostatky, ktoré mali negatívny vplyv na účinnosť vyšetrovaní úradu OLAF. Tieto zistenia sa týkajú širokej škály oblastí súvisiacich s uplatňovaním tohto nariadenia. Nedostatky, ktorými sa zaoberá návrh a ktoré sa z krátkodobého hľadiska považujú za kľúčové na posilnenie rámca pre vyšetrovania úradu OLAF, sú zhrnuté ďalej v texte.

Čo sa týka vedenia vyšetrovaní, vyšetrovacie právomoci úradu OLAF vyplývajú z rôznych aktov práva Únie vrátane predmetného nariadenia. Vo viacerých prípadoch tieto akty podmieňujú uplatňovanie uvedených právomocí aj splnením podmienok stanovených vnútroštátnym právom, najmä pokiaľ ide o kontroly a inšpekcie hospodárskych subjektov na mieste a digitálne forenzné operácie vykonávané na území členských štátov. Z hodnotenia vyplynulo, že rozsah, v akom sa podľa nariadenia č. 883/2013 uplatňuje vnútroštátne právo, nie je celkom jasný. V dôsledku rôznych výkladov príslušných ustanovení a rozdielov vo vnútroštátnych právnych predpisoch v súčasnosti dochádza k fragmentácii výkonu vyšetrovacích právomocí úradu OLAF a dokonca k oslabovaniu schopnosti tohto úradu účinne viesť vyšetrovania vo všetkých členských štátoch.

V hodnotení sa takisto odporučilo, aby sa posúdila potreba a možnosť lepšieho prístupu k informáciám o bankových účtoch za primeraných podmienok, keďže prístup k týmto informáciám by mohol byť rozhodujúci pre odhalenie mnohých prípadov podvodov

a nezrovnalostí. Z hodnotenia vyplynulo, že mandát úradu OLAF v oblasti DPH by sa mal objasniť a posilniť.

V hodnotení sa takisto identifikovali určité prípady v rámci spolupráce s vnútroštátnymi orgánmi, v ktorých bolo pre úrad OLAF zložité získať potrebnú pomoc, zatiaľ čo zriadenie koordinačných útvarov pre boj proti podvodom vyplývajúce z nariadenia č. 883/2013 sa ukázalo byť v tejto oblasti veľkým prínosom.

Pokiaľ ide o nadväzné opatrenia prijaté na základe vyšetrovaní, v hodnotení bol identifikovaný najdôležitejší faktor ovplyvňujúci nadväzné opatrenia na základe odporúčaní úradu OLAF, ktorý sa spája s pravidlami o prípustnosti dôkazov získaných úradom OLAF vo vnútroštátnych súdnych konaniach. V nariadení sa stanovuje, že správy úradu OLAF predstavujú prípustný dôkaz rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok ako administratívne správy vypracované národnými administratívnymi inšpektormi. Z hodnotenia vyplynulo, že v niektorých členských štátoch toto pravidlo dostatočne nezabezpečuje účinnosť činností úradu OLAF.

Nariadením sa úradu OLAF poskytuje mandát, aby členským štátom poskytoval pomoc pri koordinovaní ich činnosti zameranej na ochranu finančných záujmov Únie. Ide o kľúčový prvok mandátu úradu OLAF na podporu cezhraničnej spolupráce medzi členskými štátmi. Nariadenie však neobsahuje podrobné ustanovenia o spôsoboch koordinácie.

Napokon sa v hodnotení identifikovalo viacero ustanovení nariadenia, ktorým by prospelo objasnenie.

Konzultácia so zainteresovanými stranami

Nariadenie č. 883/2013 upravuje vedenie vyšetrovaní úradu OLAF a mechanizmy spolupráce s inštitucionálnymi partnermi. Skupiny zainteresovaných strán, ktorých sa nariadenie týka, sú jasne vymedzené, z veľkej časti ide o strany z inštitucionálneho rámca Únie a príslušné orgány členských štátov. Široká verejnosť nemôže byť považovaná za priamo ovplyvňovanú ustanoveniami nariadenia, alebo zodpovednú za ich uplatňovanie, či majúcu konkrétne dôkazy o potrebe revidovania tohto nariadenia. Z tohto dôvodu sa nevykonala otvorená verejná konzultácia.

Plán iniciatívy bol otvorený spätnej väzbe verejnosti počas 4 týždňov; nebol doručený žiaden príspevok.

Uskutočnila sa cielená konzultácia príslušných skupín zainteresovaných strán:

- v rámci prieskumu sa uskutočnila konzultácia s vnútroštátnymi orgánmi (koordinačné útvary pre boj proti podvodom, justičné orgány, orgány presadzovania práva a riadiace orgány). Prieskum bol zameraný na všetky členské štáty, šírili ho koordinačné útvary pre boj proti podvodom a bolo doručených 44 odpovedí z 21 rôznych členských štátov;
- v rámci prieskumu sa uskutočnila konzultácia s inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a bolo doručených 28 odpovedí;
- v rámci špecializovaného seminára vyjadrili svoje názory predstavitelia akademickej obce a obhajcovia.

Prevažná väčšina zainteresovaných strán, s ktorými sa uskutočnila konzultácia, súhlasili s možnou zmenou nariadenia č. 883/2013 v súvislosti s budúcim zriadením Európskej prokuratúry, aby sa umožnila úzka spolupráca medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou a účinný výkon každého z ich mandátov. Vo všeobecnosti panuje zhoda v tom,

že sú potrebné jasné pravidlá na zabránenie prekryvaniu, ako aj na zabezpečenie maximálnej komplementárnosti a predchádzanie medzerám.

Zainteresované strany, s ktorými sa uskutočnila konzultácia, v rozličnej miere súhlasili s potrebou zmeniť nariadenie č. 883/2013 s cieľom zlepšiť účinnosť vyšetrovania úradu OLAF. Vo väčšine odpovedí sa podporila potreba zlepšiť schopnosť úradu OLAF viesť vyšetovania účinne a súdržne vo všetkých členských štátoch. Väčšina takisto podporila objasnenie a posilnenie nariadenia, pokiaľ ide o DPH a prístup úradu OLAF k bankovým údajom. Respondenti vyjadrili rozdielne názory na témy, ako sú prípustnosť správ úradu OLAF vo vnútroštátnych konaniach alebo úloha a mandát koordinačných útvarov pre boj proti podvodom.

Výbor Coreper 16. februára 2018 schválil „výsledok konania v súvislosti so správou Komisie o hodnotení uplatňovania nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013“. Vyzýva Komisiu, aby sa zamerala najmä na témy, ktoré sú nevyhnutné na umožnenie hladkej spolupráce úradu OLAF s Európskou prokuratúrou, ale bez rozšírenia pôsobnosti a právomocí úradu OLAF. Okrem toho uvádza viacero tém, ktorých riešenie v návrhu by si priali určité delegácie.

O revízii nariadenia č. 883/2013 takisto diskutovali ministri spravodlivosti členských štátov na svojom neformálnom stretnutí v Sofii 26. januára 2018 a následne v Rade pre spravodlivosť a vnútorné veci v Bruseli 8. – 9. marca 2018. Rada zdôraznila, že spolupráca medzi Európskou prokuratúrou a úradom OLAF má kľúčový význam a mala by byť založená na jasnom rozdelení právomocí a povinností a na komplementárnosti, pričom by sa malo predísť súťažiu a duplicitu práce. V nariadení č. 883/2013 by sa mali odrážať ustanovenia nariadenia o Európskej prokuratúre týkajúce sa vzťahu medzi týmito dvomi úradmi.

Pri príprave návrhu sa takisto zohľadnilo stanovisko č. 2/2017 dozorného výboru úradu OLAF o uplatňovaní nariadenia č. 883/2013. V stanovisku sa zdôrazňuje, že zmenené nariadenie by sa malo stanovovať jednotný základ pre všetky vyšetovania s cieľom predísť fragmentácii a nejasnostiam pri výklade a posilniť jednoznačnosť práva a procesných záruk. Uvádza sa v ňom potreba prístupu k informáciám súvisiacim s bankovými účtami a peňažnými prevodmi a potreba vyšetovať podvody s DPH v rámci EÚ. V stanovisku sa takisto vyzýva na zavedenie súdneho preskúmania a posilnenie procesných záruk a ich kontroly, najmä v súvislosti so zriadením Európskej prokuratúry a s cieľom zlepšiť prípustnosť dôkazov úradu OLAF v súdnych konaniach. Zdôrazňuje sa v ňom potreba jednoznačnosti v budúcej interakcii medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou. A napokon sa v stanovisku žiada o objasnenie úlohy a mandátu dozorného výboru a o zabezpečenie jeho prístupu k informáciám súvisiacim s vyšetovacou funkciou úradu OLAF.

Analytickú prácu súvisiacu s návrhom okrem toho podporila široká konzultácia so zainteresovanými stranami vykonaná na účely hodnotenia uplatňovania nariadenia č. 883/2013.

Získavanie a využívanie expertízy

Na podporu prípravy návrhu sa použila externá štúdia vypracovaná na účely hodnotenia nariadenia č. 883/2013 a niekoľko nezávislých štúdií. V rámci špecializovaného seminára sa uskutočnili konzultácie s odborníkmi.

Posúdenie vplyvu

Posúdenie vplyvu sa nepovažovalo za potrebné. K návrhu je pripojený analytický pracovný dokument útvarov Komisie, ktorý je do veľkej miery založený na hodnotiacej správe, externých štúdiách a výsledkoch uvedených konzultácií.

Základné práva

Základné práva sú chránené rámcom pre vyšetovania úradu OLAF vrátane konkrétnych ustanovení o procesných zárukách v nariadení č. 883/2013 a v nariadení č. 2185/96, ktoré sa uplatňujú na kontroly a inšpekcie na mieste. OLAF musí navyše vo všeobecnosti zaistiť, aby sa pri jeho činnosti dodržiavali práva zakotvené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“).

Prijatím nariadenia č. 883/2013 sa zaviedol nový článok 9 o procesných zárukách. V článku 9 sa opakuje rad zásad, ktoré sú zásadné pri vyšetrovaní úradu OLAF, vrátane povinnosti úradu OLAF zhromažďovať dôkazy v prospech aj v neprospech dotknutej osoby, práva na objektívne a nestranné vyšetovanie, prezumpcie nevinoty a práva nevypovedať proti sebe. Článok 9 ďalej obsahuje konkrétne ustanovenia okrem iného o

- práve dotknutej osoby a svedkov na doručenie výzvy na vypočutie vopred,
- práve dotknutej osoby vyjadriť sa k skutočnostiam prípadu po ukončení vyšetovania a pred vypracovaním záverov a o povinnosti úradu OLAF uviesť v záverečnej správe z vyšetovania všetky takéto vyjadrenia,
- práve svedkov ukončiť vypočúvanie, ak sa objavia dôkazy, že môžu byť dotknutými osobami, a o práve vypočúvaného byť informovaný o svojich právach,
- práve vypočúvaných osôb používať ktorýkoľvek z úradných jazykov inštitúcií Únie (od úradníkov alebo iných zamestnancov Únie možno požadovať, aby používali niektorý z úradných jazykov inštitúcií Únie, ktorý ovládajú dôkladne) a potvrdiť záznam vypočúvania alebo k nemu podať pripomienky; v prípade dotknutých osôb sú tieto práva doplnené o právo na pomoc osoby, ktorú si samy vyberú, a na získanie kópie záznamu vypočúvania,
- práve úradníkov, iných zamestnancov, členov inštitúcií alebo orgánov Únie, riaditeľov úradov alebo agentúr, či zamestnancov Únie byť informovaní o tom, že môžu byť dotknutými osobami, pokiaľ sa táto skutočnosť odhalí vyšetovaním, a o práve vyjadriť sa v prípade, že úrad OLAF pred začatím interného vyšetovania alebo počas neho informuje vnútroštátne orgány.

Nový článok 9 o procesných zárukách dopĺňajú ustanovenia týkajúce sa:

- potreby písomného oprávnenia vystaveného generálnym riaditeľom na výkon vyšetovacích úloh s uvedením predmetu a účelu vyšetovania a jeho právneho základu, ako aj právomocí vyplývajúcich z tohto základu (článok 7 ods. 2),
- preskúmania zákonnosti (článok 17 ods. 7) na skúmanie zákonnosti (vrátane dodržiavania procesných záruk a základných práv), proporcionality a nevyhnutnosti vyšetovacích činností pred ich výkonom a na celkové preskúmanie záverečných správ,
- dôvernosti a ochrany údajov (článok 10),
- rôznych interných a externých kontrol (možnosť každej osoby dotknutej vyšetovaním podať sťažnosť úradu OLAF a kontroly vykonávané dozorným výborom, európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, európskym ombudsmanom, Európskym dvorom audítorov a Európskym súdnym dvorom v súlade s ich príslušnými mandátmi).

Tento súbor ustanovení a kontrol stanovuje normu na zaistenie procesných záruk a základných práv osôb zapojených do vyšetrovaní úradu OLAF, ktorá je primeraná a v súlade s tým, že úrad OLAF vedie administratívne vyšetrovania s využitím administratívnych právomocí. Vyšetovania úradu OLAF sa okrem toho končia správami a odporúčaniami, na ktoré nadviažu v prípade potreby iné orgány. Pokiaľ tieto iné orgány pripravujú rozhodnutie ovplyvňujúce právne postavenie dotknutých osôb, v súlade s príslušným právnym rámcom sa uplatňujú ďalšie procesné práva a záruky.

Právny rámec o procesných zárukách pri vyšetrovaniach vykonávaných úradom OLAF, ktorý vyplýva z nariadenia č. 883/2013, sa v hodnotení vo všeobecnosti označoval za prínos k zlepšeniu ochrany práv jednotlivcov, ktorí sú predmetom vyšetrovania úradu OLAF. V tejto súvislosti sa v hodnotení nepreukázala potreba revidovať platné ustanovenia.

Navrhované zmeny nemajú vplyv na celkovú rovnováhu medzi vyšetrovacími právomocami úradu OLAF a procesnými právami vyšetrovaných osôb. Právomoci úradu OLAF sa touto iniciatívou nezmenia, ale v niekoľkých prípadoch sa objasnia. Navrhovanými zmenami pri výkone kontrol a inšpekcií na mieste sa zachovávajú súčasné právomoci a jednoznačnejšie by sa nimi vymedzilo uplatňovanie vnútroštátneho práva, čím by sa zabezpečila väčšia jednoznačnosť uplatniteľných záruk a práv dotknutých subjektov.

Okrem toho sa v návrhu objasňuje, že procesné záruky stanovené v nariadení č. 883/2013, ako aj v ďalších aktoch Únie sa uplatňujú na tieto kontroly a inšpekcie na mieste. Patrí sem právo nevypovedať proti sebe, právo na pomoc osoby podľa vlastného výberu a na používanie jazyka členského štátu, v ktorom sa vykonáva kontrola. Ďalšie záruky sa uplatňujú v prípade potreby pomoci od vnútroštátnych orgánov pri vykonávaní kontroly, ak sa hospodársky subjekt bráni kontrole, alebo v iných prípadoch, v ktorých orgány členských štátov pomáhajú úradu OLAF v rámci kontroly. V takýchto prípadoch sa uplatní vnútroštátne právo vrátane procesných záruk v kontexte toho, že platí všeobecná povinnosť členských štátov zaistiť účinnosť konania úradu OLAF.

Spolupráca medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou, ako aj nové ustanovenia o pomoci od vnútroštátnych orgánov pri získavaní prístupu k bankovým údajom a o spolupráci so sieťou Eurofisc si môžu vyžadovať výmenu osobných údajov. Úrad OLAF na takéto prenosy uplatní ustanovenia nariadenia č. 45/2001. S cieľom zohľadniť súčasnú prax, ako aj posilniť ochranu údajov sa v návrhu upravuje článok 10 ods. 4, ktorý úradu OLAF umožnil vymenovať úradníka pre ochranu údajov, aby sa z tejto možnosti stala povinnosť.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Navrhované zmeny nariadenia nemajú vplyv na rozpočet Únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

V súlade s usmerneniami pre lepšiu právnu reguláciu nie je potrebné pripraviť plán vykonávania nariadenia.

V súvislosti so zriadením Európskej prokuratúry a vymedzením podrobných spôsobov operačnej spolupráce sa budú musieť uzavrieť dohody o spolupráci medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou.

Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

I. Vzťahy s Európskou prokuratúrou

Všeobecné zásady

V článku 1 ods. 4a a článku 12g sa stanovujú všeobecné zásady vzťahov medzi úradom OLAF a Európskou prokuratúrou. Odzrkadľujú článok 101 nariadenia 2017/1939, v ktorom sa vyžadujú úzke a komplementárne vzťahy, ktorých cieľom je využiť všetky dostupné prostriedky na ochranu rozpočtu Únie. Stanovujú sa dohody o spolupráci, pretože budú nevyhnutné na bližšie určenie konkrétnych spôsobov spolupráce a výmeny informácií.

Oznamovanie Európskej prokuratúre

Článok 12c obsahuje povinnosť úradu OLAF bez zbytočného odkladu oznamovať Európskej prokuratúre akúkoľvek činnosť, pri ktorej by mohla uplatniť svoju právomoc, ako sa vyžaduje v článku 24 nariadenia 2017/1939. Oznámenie by malo obsahovať minimálne informácie stanovené v článku 24 nariadenia 2017/1939. Úrad OLAF je oprávnený predbežne vyhodnotiť prichádzajúce informácie s cieľom zabezpečiť, aby informácie poskytované Európskej prokuratúre boli dostatočne podložené a obsahovali potrebné prvky. Článok 12c takisto odzrkadľuje ustanovenie nariadenia 2017/1939 o tom, že inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie môžu požiadať úrad OLAF, aby v ich mene vykonal toto overenie.

Neduplicita vyšetrení, podpora pre Európsku prokuratúru a doplňujúce vyšetrenia

Článok 12d odzrkadľuje článok 101 ods. 2 nariadenia 2017/1939, v ktorom sa stanovuje, že úrad OLAF nezačne súbežné vyšetrenie tých istých skutočností, ktoré sú predmetom vyšetrenia vedeného Európskou prokuratúrou. Takisto sa v ňom stanovuje mechanizmus konzultácií na zistenie toho, či Európska prokuratúra vedie vyšetrenie.

Článok 12e obsahuje konkrétne procesné pravidlá uplatniteľné na žiadosti, v ktorých Európska prokuratúra v súlade s článkom 101 ods. 3 nariadenia 2017/1939 žiada úrad OLAF o podporu alebo doplnenie svojich činností.

V článku 12f sa stanovuje, že v riadne odôvodnených prípadoch úrad OLAF môže začať administratívne vyšetrenie na doplnenie vyšetrenia trestného činu vedeného Európskou prokuratúrou alebo v ňom pokračovať s cieľom umožniť prijatie ochranných opatrení alebo finančných, disciplinárnych alebo administratívnych opatrení. Je to v súlade s nariadením 2017/1939, v ktorom sa bližšie určuje, že by sa mali využiť všetky dostupné prostriedky na ochranu finančných záujmov Únie (článok 101 ods. 1) a že pravidlo o neduplicite by nemalo zasahovať do právomoci úradu OLAF začať administratívne vyšetrenie z vlastnej iniciatívy a v úzkej spolupráci s Európskou prokuratúrou (odôvodnenie 103). Týmto ustanovením sa umožňuje vedenie administratívnych vyšetrení, ktorých cieľom nie je zistenie možných prvkov trestného činu, ale ktoré sú zamerané na zaistenie vymáhania alebo na vytvorenie podmienok na administratívne alebo disciplinárne opatrenie. Prípady, v ktorých môže administratívne opatrenie vhodne doplniť činnosť Európskej prokuratúry, môžu zahŕňať napríklad administratívne vymáhanie v prípade, že existuje riziko premlčania alebo sú predmetné sumy veľmi vysoké, alebo v prípade potreby vyhnúť sa ďalším výdavkom v rizikových situáciách prostredníctvom administratívnych opatrení.

V článku 12f sa Európskej prokuratúre umožňuje namietať voči začatiu alebo pokračovaniu vyšetrenia úradu OLAF, alebo proti vykonávaniu určitých úkonov v rámci tohto vyšetrenia s cieľom chrániť účinnosť vyšetrení a trestných stíhaní vedených Európskou prokuratúrou. Táto možnosť je v súlade s článkom 101 ods. 3 nariadenia 2017/1939, keďže v takýchto prípadoch sa neexistencia námietky zo strany Európskej prokuratúry funkčne rovná žiadosti podanej podľa uvedeného ustanovenia.

Iné ustanovenia

Navrhuje sa niekoľko úprav súčasných ustanovení nariadenia č. 883/2013 s cieľom zohľadniť zriadenie Európskej prokuratúry (článok 8 ods. 1 a ods. 4, článok 9 ods. 4, článok 16, článok 17 ods. 5 a 8).

II. Posilnenie účinnosti vyšetrovacej funkcie úradu OLAF

Kontroly a inšpekcie na mieste a pomoc vnútroštátnych orgánov

Cieľom návrhu je odstrániť nejednoznačnosti a prekážky, ktoré sa zistili počas posúdenia, tým, že sa lepšie vymedzia odkazy na vnútroštátne právo, aby sa zabezpečilo účinnejšie a súdržnejšie uplatňovanie právomoci úradu OLAF vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste. Urobí sa to však bez toho, aby sa zmenil spôsob, akým nariadenie funguje vo vzťahu k členským štátom.

Zmenou článku 3 sa objasňuje, že vykonávanie kontrol a inšpekcií na mieste úradom OLAF v prípade, keď sa hospodársky subjekt podriadi kontrole úradu OLAF, podlieha výlučne právu Únie (nariadenia č. 883/2013 a č. 2185/96). Zahŕňa to procesné záruky podľa nariadenia č. 883/2013 a nariadenia č. 2185/96, ktorých uplatňovanie v súvislosti s kontrolami a inšpekciami na mieste je objasnené v článku 3 ods. 5. V prípade, že hospodársky subjekt nespolupracuje a úrad OLAF sa musí spoliehať na vnútroštátne orgány, alebo mu tieto orgány poskytnú pomoc z iných dôvodov, článok 3 ods. 7 a článok 7 ods. 3 zachovávajú zásadu, podľa ktorej sa takáto pomoc poskytne v súlade s vnútroštátnym právom. V článku 3 ods. 3 sa stanovuje povinnosť hospodárskych subjektov spolupracovať s úradom OLAF v priebehu jeho vyšetrovaní.

Tieto zmeny článku 3, pokiaľ ide o rozhodné právo pri vykonávaní kontrol a inšpekcií na mieste, predstavujú objasnenia v súlade s výkladom nariadenia č. 883/2013, ktorý podal Všeobecný súd vo svojom nedávnom rozsudku z 3. mája 2018 vo veci T-48/16, Sigma Orionis SA/Európska komisia¹. Súdny dvor rozhodol, že ak hospodársky subjekt nekladie odpor, kontroly a inšpekcie na mieste vykonáva úrad OLAF na základe nariadenia č. 883/2013 a nariadenia č. 2185/1996 a na základe písomného oprávnenia generálneho riaditeľa úradu OLAF. Právo Únie má prednosť pred vnútroštátnym právom, ak je záležitosť upravená v nariadení č. 883/2013 alebo nariadení č. 2185/1996. Okrem toho Súdny dvor konštatuje, že ustanovenia (v nariadení č. 2185/1996) týkajúce sa prípadného bránenia sa kontrole zo strany dotknutého hospodárskeho subjektu, neznamenujú existenciu „práva brániť sa“, ale jednoducho stanovujú dôsledok, že možno uložiť vykonanie kontroly prostredníctvom vnútroštátnych orgánov (na základe vnútroštátneho práva). Pokiaľ ide o procesné záruky, Súdny dvor pripomína, že OLAF musí rešpektovať základné práva stanovené v práve Únie, a najmä v charte.

Zmeny článku 8 ods. 2 a ods. 3 a článku 12 ods. 3 sú zamerané na zabezpečenie účinnosti konania úradu OLAF v prípadoch, keď sa v nariadení odkazuje na uplatňovanie vnútroštátneho práva.

Informácie o bankových účtoch

Článok 7 ods. 3 sa mení s cieľom objasniť povinnosť členských štátov poskytnúť pomoc úradu OLAF poskytnutím informácií o bankových účtoch. Na zvýšenie účinnosti vyšetrovaní úradu OLAF by to malo zahŕňať informácie o majiteľoch bankových účtov, ktoré sa nachádzajú v národných centralizovaných registroch bankových účtov alebo v systémoch vyhľadávania údajov v členských štátoch (piata smernica o boji proti praniu špinavých peňazí, na ktorej sa spoluzákonodarcovia Únie dohodli v decembri 2017). V tých prípadoch,

¹ Zatiaľ neuvverejnený. Pozri body 73 – 118.

keď si *modus operandi* vyšetřovaného podvodu vyžaduje takéto informácie, by sa mali poskytnúť aj informácie o finančných transakciách. Zachová sa zásada, ktorá je už zakotvená v nariadení, že takéto pomoc sa poskytne v súlade s vnútroštátnym právom.

DPH

S cieľom zaistiť, aby úrad OLAF mohol vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste vo všetkých oblastiach jeho mandátu, sa objasňuje článok 3 ods. 1. Zmena článku 12 ods. 5 okrem toho umožňuje úradu OLAF výmenu informácií so sieťou Eurofisc zriadenou nariadením č. 904/2010 s cieľom umožniť efektívnu spoluprácu s členskými štátmi.

Prípustnosť dôkazov získaných úradom OLAF

Zmena článku 11 ods. 2 zachováva zásadu rovnocennosti s pravidlami platnými pre administratívne správy vypracované národnými administratívnymi inšpektormi v súvislosti s trestným konaním. Zavádza sa v ňom zásada prípustnosti správ úradu OLAF – len na základe overenia pravosti – v súdnych konaniach netrestnoprávnej povahy pred vnútroštátnymi súdmi, ako aj v správnych konaniach v členských štátoch. A napokon sa v uvedenom ustanovení stanovuje prípustnosť takýchto správ v správnych a súdnych konaniach na úrovni Únie. Zlepší sa tým účinné využívanie výsledkov vyšetřovaní úradu OLAF, avšak bez toho, aby sa zasahovalo do posudzovania takýchto dôkazov.

Koordináčné útvary pre boj proti podvodom

V článku 12a sa bližšie určuje úloha koordináčnych útvarov pre boj proti podvodom v členských štátoch s cieľom zaistiť pre úrad OLAF všetku potrebnú pomoc na účinné vykonávanie vyšetřovaní. Ich organizácia a právomoci zostávajú v kompetencii jednotlivých členských štátov. Koordináčné útvary pre boj proti podvodom môžu podporovať úrad OLAF pri interných a externých vyšetřovaniach a pri koordináčnych činnostiach, ako aj spolupracovať medzi sebou.

Koordináčné činnosti

Článok 12b obsahuje nové ustanovenie, ktorým sa bližšie určujú koordináčné činnosti, ktoré môže úrad OLAF vykonávať.

III. Objasnenie a zjednodušenie

Zmenou článku 4 ods. 2 sa vykonávanie digitálnych forenzných operácií prispôsobuje technologickému pokroku.

Zmenami článku 3 ods. 9, článku 11 ods. 3 a článku 12 ods. 1 sa zvyšuje súdržnosť pravidiel týkajúcich sa interných a externých vyšetřovaní.

Zmenou článku 7 ods. 6 sa objasňuje, že inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie môžu kedykoľvek uskutočniť konzultácie s úradom OLAF s cieľom rozhodnúť o ochranných opatreniach.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ, Euratom) č. 883/2013 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), pokiaľ ide o spoluprácu s Európskou prokuratúrou a účinnosť vyšetrovania úradu OLAF

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 325, v spojení so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok 106a,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Dvora audítorov²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Prijatím smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371³ a nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939⁴ Únia výrazne posilnila dostupné prostriedky na ochranu svojich finančných záujmov prostredníctvom trestného práva. Európska prokuratúra bude mať v zúčastnených členských štátoch právomoc vykonávať vyšetrovania trestných činov a podávať obžaloby týkajúce sa trestných činov poškodzujúcich rozpočet Únie, ktoré sú vymedzené v smernici (EÚ) 2017/1371.
- (2) Európsky úrad pre boj proti podvodom (ďalej len „úrad“) vykonáva administratívne vyšetrovania administratívnych nezrovnalostí, ako aj kriminálneho správania. Pri ukončení svojich vyšetrování môže vydať súdne odporúčania pre vnútroštátne orgány trestného stíhania, ktoré majú umožniť podávanie obžaloby a trestné stíhanie v členských štátoch. V budúcnosti bude úrad OLAF v členských štátoch zúčastňujúcich sa na Európskej prokuratúre oznamovať podozrenia zo spáchania trestného činu Európskej prokuratúre a spolupracovať s ňou pri jej vyšetrovaní.
- (3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013⁵ by sa preto v dôsledku prijatia nariadenia (EÚ) 2017/1939 malo zmeniť. Ustanovenia nariadenia (EÚ) 2017/1939, ktorými sa riadi vzťah medzi Európskou prokuratúrou a úradom, by sa mali zohľadniť a doplniť v pravidlách stanovených v nariadení (EÚ, Euratom)

² Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁴ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaní vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

č. 883/2013 s cieľom zaistiť najvyššiu úroveň ochrany finančných záujmov Únie prostredníctvom synergií medzi týmito dvomi orgánmi.

- (4) Úrad a Európska prokuratúra by vzhľadom na svoj spoločný cieľ zachovávať integritu rozpočtu Únie mali nadviazať a udržiavať úzke vzťahy založené na lojálnej spolupráci a zamerané na zaistenie komplementárnosti svojich mandátov a koordinácie svojich činností, najmä pokiaľ ide o rozsah posilnenej spolupráce na účely zriadenia Európskej prokuratúry. Tento vzťah by mal napokon prispieť k zabezpečeniu využitia všetkých dostupných prostriedkov na ochranu finančných záujmov Únie a k prechádzaniu zbytočnému duplicitnému úsiliu.
- (5) V nariadení (EÚ) 2017/1939 sa od úradu, ako aj od inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie a od príslušných vnútroštátnych orgánov vyžaduje, aby bez zbytočného odkladu oznamovali Európskej prokuratúre trestnú činnosť, v súvislosti s ktorou môže Európska prokuratúra uplatniť svoje právomoci. Keďže mandát úradu spočíva vo vykonávaní administratívnych vyšetrovaní podvodov, korupcie a akéhokoľvek ďalšieho protiprávneho konania poškodzujúceho finančné záujmy Únie, má ideálne postavenie a vybavenie na to, aby pre Európsku prokuratúru predstavoval prirodzeného partnera a privilegovaný zdroj informácií.
- (6) Prvky, ktoré poukazujú na možnú trestnú činnosť patriacu do právomoci Európskej prokuratúry, môžu byť v praxi súčasťou počiatkových obvinení predložených úradu alebo sa môžu objaviť až v priebehu administratívneho vyšetrovania začatého úradom na základe podozrenia na administratívne nezrovnalosti. Aby úrad splnil svoju oznamovaciu povinnosť voči Európskej prokuratúre, mal by preto v príslušných prípadoch oznamovať trestnú činnosť v akejkoľvek fáze vyšetrovania, pred jeho začatím alebo počas neho.
- (7) V nariadení (EÚ) 2017/1939 sa uvádzajú minimálne prvky, ktoré by tieto oznámenia spravidla mali obsahovať. Úrad možno bude musieť uskutočniť predbežné hodnotenie obvinení, aby mohol tieto prvky zistiť a zhromaždiť potrebné informácie. Úrad by mal uskutočniť toto hodnotenie promptne a s využitím prostriedkov, ktoré neohrozujú možné budúce vyšetrovanie trestného činu. Po ukončení tohto hodnotenia by mal úrad podať správu Európskej prokuratúre, ak zistil podozrenie zo spáchania trestného činu, ktorý patrí do jej právomoci.
- (8) Vzhľadom na expertízu úradu by inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie mali mať možnosť úrad využiť na uskutočnenie takéhoto predbežného hodnotenia obvinení, ktoré im boli oznámené.
- (9) V súlade s nariadením (EÚ) 2017/1939 by úrad v zásade nemal začať administratívne vyšetrovanie, ktoré by bolo súbežné s vyšetrovaním tých istých skutočností, ktoré vedie Európska prokuratúra. V niektorých prípadoch si však ochrana finančných záujmov Únie môže vyžadovať, aby úrad pred ukončením trestného konania začatého Európskou prokuratúrou vykonal doplňujúce administratívne vyšetrovanie na účely zhodnotenia, či sú potrebné ochranné opatrenia, alebo sa majú prijať finančné, disciplinárne alebo administratívne opatrenia. Tieto doplňujúce vyšetrovania môžu byť primerané okrem iného v prípade, keď treba vymáhať sumy dlžné rozpočtu Únie, na ktoré sa vzťahujú osobitné pravidlá o premlčaní, keď sú ohrozené sumy veľmi vysoké alebo keď treba v rizikových situáciách zabrániť ďalším výdavkom prostredníctvom administratívnych opatrení.
- (10) V nariadení (EÚ) 2017/1939 sa stanovuje, že Európska prokuratúra môže požiadať úrad o takéto doplňujúce vyšetrovania. V prípadoch, keď Európska prokuratúra

o takéto doplňujúce vyšetrovanie nepožiada, úrad by mal mať možnosť uskutočniť ho aj z vlastnej iniciatívy za určitých podmienok. Európska prokuratúra by predovšetkým mala mať možnosť namietat' proti začatiu alebo pokračovaniu vyšetrovania úradu, alebo proti tomu, aby úrad vykonával konkrétne vyšetrovacie úkony. Dôvody tejto námietky by sa mali zakladať na potrebe chrániť účinnosť vyšetrovania vedeného Európskou prokuratúrou a mali by byť primerané tomuto cieľu. Úrad by sa mal zdržať konania, voči ktorému Európska prokuratúra vzniesla námietku. Pokiaľ Európska prokuratúra nemá námietky, úrad by mal viesť vyšetrovanie v úzkej spolupráci s ňou.

- (11) Úrad by mal aktívne podporovať Európsku prokuratúru v jej vyšetrovaniach. V tejto súvislosti Európska prokuratúra môže požiadať úrad o podporu alebo doplnenie svojich vyšetrovaní trestných činov prostredníctvom výkonu právomocí podľa tohto nariadenia. V týchto prípadoch by úrad mal vykonávať tieto operácie v medziach svojich právomocí a v medziach rámca stanoveného týmto nariadením.
- (12) Úrad a Európska prokuratúra by si mali navzájom neustále vymieňať informácie na zaistenie účinnej koordinácie. Výmena informácií vo fázach pred začatím vyšetrovaní vykonávaných úradom a Európskou prokuratúrou je zvlášť dôležitá na zabezpečenie náležitej koordinácie príslušných úkonov a na predchádzanie duplícite. Úrad a Európska prokuratúra by mali v dohodách o spolupráci bližšie určiť spôsoby a podmienky tejto výmeny informácií.
- (13) V správe Komisie o hodnotení uplatňovania nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013⁶, ktorá bola prijatá 2. októbra 2017, sa dospelo k záveru, že zmeny právneho rámca z roku 2013 priniesli jednoznačné zlepšenia, pokiaľ ide o vedenie vyšetrovaní, spoluprácu s partnermi a práva dotknutých osôb. Zároveň sa však v uvedenom hodnotení poukázalo na niektoré nedostatky, ktoré majú vplyv na účinnosť a efektívnosť vyšetrovaní.
- (14) Najjednoznačnejšie zistenia hodnotenia Komisie treba zohľadniť zmenou nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013. Ide o podstatné zmeny potrebné z krátkodobého hľadiska na posilnenie rámca pre vyšetrovania úradu s cieľom zachovať silné postavenie a plnú funkčnosť úradu, ktorý svojimi administratívnymi vyšetrovaniami dopĺňa trestnoprávny prístup Európskej prokuratúry. Tieto zmeny však nemenia mandát ani právomoci úradu. Týkajú sa najmä oblastí, v ktorých v súčasnosti nejasnosť nariadenia brzdí účinné vedenie vyšetrovaní úradu, najmä pokiaľ ide o kontroly na mieste, možnosť prístupu k informáciám o bankových účtoch alebo prípustnosť správ z vyšetrovania, ktoré vypracoval úrad, ako dôkazov.
- (15) Tieto zmeny neovplyvňujú procesné záruky uplatniteľné v rámci vyšetrovaní. Úrad je povinný uplatňovať procesné záruky stanovené v nariadení (EÚ, Euratom) č. 883/2013, nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁷, ako aj v Charte základných práv Európskej únie. Týmto rámcom sa od úradu vyžaduje, aby svoje vyšetrovania viedol objektívne, nestranne a dôverne, aby zhromažďoval dôkazy v prospech aj v neprospech dotknutej osoby a vykonával vyšetrovacie činnosti na základe písomného oprávnenia a po preskúmaní zákonnosti. Úrad musí zabezpečiť dodržiavanie práv osôb dotknutých jeho vyšetrovaním vrátane prezumpcie neviny a práva nevypovedať proti sebe. Dotknuté osoby majú počas vypočúvania okrem

⁶ COM(2017) 589. K tejto správe bol pripojený hodnotiaci pracovný dokument útvarov Komisie, SWD(2017) 332, a stanovisko dozorného výboru úradu OLAF č. 2/2017.

⁷ Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2 – 5).

iného právo na pomoc osoby podľa vlastného výberu, právo na potvrdenie záznamu vypočúvania a právo na používanie ktoréhokoľvek z úradných jazykov Únie. Dotknuté osoby majú takisto právo vyjadriť sa k skutočnostiam prípadu pred vypracovaním záverov.

- (16) Úrad vykonáva kontroly a inšpekcie na mieste, vďaka ktorým má prístup do priestorov a k dokumentácii hospodárskych subjektov v rámci vyšetrovania podozrení z podvodov, korupcie alebo akýchkoľvek ďalších protiprávnych činov, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie. Vykonávajú sa v súlade s týmto nariadením a nariadením (Euratom, ES) č. 2185/96, ktoré v niektorých prípadoch podmieňuje uplatňovanie týchto právomocí podmienkami stanovenými vnútroštátnym právom. V hodnotení Komisie sa zistilo, že rozsah, v ktorom by sa malo vnútroštátne právo uplatňovať, nie je vždy bližšie určený, čo brzdí účinnosť vyšetrovacích činností úradu.
- (17) Je preto vhodné objasniť prípady, pri ktorých by sa v priebehu vyšetrovaní úradu malo uplatňovať vnútroštátne právo, ale bez toho, aby sa zmenili právomoci úradu alebo aby sa zmenil spôsob, akým nariadenie funguje vo vzťahu k členským štátom. Pri tomto objasnení sa zohľadňuje nedávny rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-48/16, Sigma Orionis SA/Európska komisia.
- (18) Vykonávanie kontrol a inšpekcií na mieste úradom v prípadoch, keď sa dotknutý hospodársky subjekt podriadi kontrole, by malo podliehať výlučne právu Únie. To by malo úradu umožniť vykonávať jeho vyšetrovacie právomoci účinne a súdržne vo všetkých členských štátoch s cieľom prispieť k vysokej úrovni ochrany finančných záujmov Únie v celej únii, ako sa vyžaduje v článku 325 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
- (19) V prípadoch, keď úrad potrebuje pomoc príslušných vnútroštátnych orgánov, najmä ak sa hospodársky subjekt bráni kontrole alebo inšpekcii na mieste, členské štáty by mali zabezpečiť účinnosť konania úradu a mali by mu poskytnúť potrebnú pomoc v súlade s príslušnými pravidlami vnútroštátneho procesného práva.
- (20) Do nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013 by sa mala zaviesť povinnosť hospodárskych subjektov spolupracovať s úradom. Je to v súlade s ich povinnosťou podľa nariadenia (Euratom, ES) č. 2185/96 umožniť prístup do priestorov, na pozemok, k dopravným prostriedkom alebo na iné miesta, ktoré sa používajú na pracovné účely, na vykonanie kontrol a inšpekcií na mieste a v súlade s povinnosťou stanovenou v článku 129⁸ nariadenia o rozpočtových pravidlách, v ktorej sa uvádza, že každá osoba alebo každý subjekt, ktoré prijímajú finančné prostriedky Únie, spolupracujú v plnej miere pri ochrane finančných záujmov Únie, a to aj v súvislosti s vyšetrovaniami vykonávanými úradom.
- (21) Súčasťou tejto povinnosti spolupráce by mala byť možnosť úradu vyžadovať od hospodárskych subjektov, ktoré mohli byť zapojené do vyšetrovanej veci alebo ktoré môžu disponovať relevantnými informáciami, aby tieto informácie poskytli. Pri vyhovení takýmto žiadosťiam hospodárske subjekty nie sú povinné priznať, že sa dopustili protiprávnej činnosti, ale sú povinné odpovedať na faktické otázky a poskytnúť dokumenty aj v prípade, že tieto informácie môžu byť použité proti nim alebo proti inému subjektu ako dôkaz protiprávnej činnosti.

⁸ Článok 129 sa vloží do nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/XX (nové nariadenie o rozpočtových pravidlách), v súvislosti s ktorým sa dosiahla politická dohoda a ktorého prijatie sa očakáva v nasledujúcich mesiacoch.

- (22) Hospodárske subjekty by počas vykonávania kontrol a inšpekcií na mieste mali mať možnosť používať ktorýkoľvek z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa kontrola vykonáva, a mať právo na pomoc osoby podľa svojho výberu vrátane externého právneho poradcu. Prítomnosť právneho poradcu by však nemala predstavovať právnu podmienku platnosti kontrol a inšpekcií na mieste. Na zabezpečenie účinnosti kontrol a inšpekcií na mieste, najmä v súvislosti s rizikom zmiznutia dôkazov, by úrad mal mať prístup do priestorov, na pozemok, k dopravným prostriedkom alebo na iné miesta, ktoré sa používajú na pracovné účely, bez toho, aby čakal na konzultáciu hospodárskeho subjektu so svojim právnym poradcom. Úrad by mal akceptovať iba krátke, primerané oneskorenie spôsobené čakaním na konzultáciu s právnym poradcom pred začatím vykonávania kontroly. Každé takéto oneskorenie sa musí obmedziť len na nevyhnutné minimum.
- (23) Na zabezpečenie transparentnosti pri vykonávaní kontrol a inšpekcií na mieste by mal úrad hospodárskym subjektom poskytnúť primerané informácie o ich povinnosti spolupracovať a o dôsledkoch v prípade odmietnutia tejto povinnosti a o postupe kontroly vrátane uplatniteľných procesných záruk.
- (24) V rámci interných vyšetrovaní a v prípade potreby v rámci externých vyšetrovaní má úrad prístup ku všetkým príslušným informáciám, ktorými disponujú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry. Je potrebné objasniť, ako sa navrhuje v hodnotení Komisie, že tento prístup by sa mal umožniť bez ohľadu na nosič, na ktorom sa tieto informácie alebo údaje uchovávajú, s cieľom zohľadniť vyvíjajúci sa technologický pokrok.
- (25) S cieľom vytvoriť súdržnejší rámec pre vyšetrovania úradu by sa pravidlá uplatniteľné na interné a externé vyšetrovania mali viac zosúladiť, aby sa zohľadnili určité nezrovnalosti identifikované v hodnotení Komisie v prípadoch, keď rozdielnosť pravidiel nie je odôvodnená. Malo by sa napríklad stanoviť, že správy a odporúčania vypracované po skončení externého vyšetrovania sa môžu zasielať dotknutým inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram, aby prijali vhodné opatrenia, tak, ako je to v prípade interných vyšetrovaní. Úrad by mal, pokiaľ mu to jeho mandát umožňuje, podporovať dotknuté inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry pri opatreniach nadväzujúcich na jeho odporúčania. V záujme ďalšej spolupráce medzi úradom a inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami by úrad mal v prípade potreby dotknuté inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry Únie informovať, ak sa rozhodne nezačať externé vyšetrovanie, napríklad v prípadoch, keď dané inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry boli zdrojom prvotných informácií.
- (26) Úrad by mal disponovať prostriedkami na sledovanie peňažných stôp s cieľom odhaliť typický *modus operandi* mnohých podvodných konaní. V súčasnosti úrad vo viacerých členských štátoch dokáže získať bankové informácie súvisiace s jeho vyšetrovacími činnosťami, ktorými disponujú úverové inštitúcie, a to spoluprácou s vnútroštátnymi orgánmi a s ich pomocou. Na zabezpečenie účinného prístupu v rámci celej Únie by sa v nariadení mala bližšie určiť povinnosť príslušných vnútroštátnych orgánov poskytnúť úradu informácie o bankových a platobných účtoch, ktorá by bola súčasťou ich všeobecnej povinnosti poskytovať úradu pomoc. Táto spolupráca by sa mala spravidla uskutočňovať prostredníctvom finančných spravodajských jednotiek v členských štátoch. Vnútroštátne orgány by pri poskytovaní tejto pomoci úradu mali konať v súlade s príslušnými ustanoveniami procesného práva stanovenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch dotknutého členského štátu.
- (27) Včasné odovzdanie informácií zo strany úradu na účely prijatia ochranných opatrení je základným nástrojom ochrany finančných záujmov Únie. S cieľom zaistiť úzku

spoluprácu v tejto oblasti medzi úradom a inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie je potrebné, aby tieto inštitúcie, orgány, úrady a agentúry mohli kedykoľvek uskutočniť konzultácie s úradom na účely rozhodnutia o primeraných ochranných opatreniach vrátane opatrení na zabezpečenie dôkazov.

- (28) Správy vypracované úradom v súčasnosti predstavujú prípustný dôkaz v správnych alebo súdnych konaniach rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok ako administratívne správy vypracované národnými administratívnymi inšpektormi. V hodnotení Komisie sa zistilo, že v niektorých členských štátoch toto pravidlo dostatočne nezabezpečuje účinnosť činností úradu. Na zvýšenie účinnosti a konzistentného využívania správ vypracovaných úradom by sa v nariadení mala stanoviť prípustnosť takýchto správ v súdnych konaniach netrestnoprávnej povahy na vnútroštátnych súdoch, ako aj v správnych konaniach v členských štátoch. Pravidlo, ktoré stanovuje rovnocennosť týchto správ so správami národných administratívnych inšpektorov, by sa malo naďalej uplatňovať v prípade vnútroštátneho súdneho konania trestnoprávnej povahy. V nariadení by sa mala stanoviť aj prípustnosť správ vypracovaných úradom v správnych a súdnych konaniach na úrovni Únie.
- (29) Mandát úradu zahŕňa aj ochranu príjmov rozpočtu Únie, ktoré pochádzajú z vlastných zdrojov založených na DPH. V tejto oblasti by úrad mal mať možnosť podporovať a dopĺňať činnosti členských štátov vyšetrovaniami vykonávanými v súlade so svojím mandátom, koordinovaním príslušných vnútroštátnych orgánov v zložitých nadnárodných prípadoch a poskytovaním podpory a pomoci členským štátom a Európskej prokuratúre. Na tento účel by úrad mal byť schopný vymieňať si informácie prostredníctvom siete Eurofisc zriadenej nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010⁹ s cieľom podporovať a uľahčovať spoluprácu v boji proti podvodu v oblasti DPH.
- (30) Nariadením (EÚ, Euratom) č. 883/2013 sa zaviedli koordinačné útvary členských štátov pre boj proti podvodu s cieľom zabezpečiť účinnú spoluprácu a výmenu informácií vrátane informácií operačného charakteru medzi úradom a členskými štátmi. V hodnotení sa dospelo k záveru, že pozitívne prispeli k práci úradu. Zároveň sa v ňom identifikovala potreba ďalšieho objasnenia ich úlohy s cieľom zabezpečiť, aby úrad dostával pomoc potrebnú na zaistenie účinnosti jeho vyšetrovaní, pričom organizácia a právomoci koordinačných útvarov pre boj proti podvodu budú naďalej vecou jednotlivým členským štátom. V tejto súvislosti by koordinačné útvary pre boj proti podvodu mali byť schopné poskytovať, získavať alebo koordinovať potrebnú pomoc pre úrad, aby ten mohol účinne vykonávať svoje úlohy, a to pred externým alebo interným vyšetrovaním, počas neho alebo po jeho skončení.
- (31) Povinnosť úradu poskytovať členským štátom pomoc s cieľom koordinovať ich činnosť na účely ochrany finančných záujmov Únie je kľúčovým prvkom jeho mandátu na podporu cezhraničnej spolupráce medzi členskými štátmi. Mali by sa stanoviť podrobnejšie pravidlá s cieľom uľahčiť koordinačné činnosti úradu a v tejto súvislosti jeho spoluprácu s orgánmi členských štátov, tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami. Tieto pravidlá by sa mali uplatňovať bez toho, aby bolo dotknuté vykonávanie právomocí, ktoré vykonáva úrad a ktoré boli delegované na Komisiu konkrétnymi ustanoveniami, ktorými sa upravuje vzájomná pomoc medzi

⁹ Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodu v oblasti dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 268, 12.10.2010, s. 1 – 18).

správnymi orgánmi členských štátov a spolupráca medzi týmito orgánmi a Komisiou, najmä pokiaľ ide o nariadenie Rady (ES) č. 515/97¹⁰.

- (32) Okrem toho by úrad mal mať možnosť požiadať koordinačné útvary pre boj proti podvodom o pomoc v súvislosti s koordinačnými činnosťami a koordinačné útvary by takisto mali mať možnosť navzájom spolupracovať v záujme väčšieho posilnenia dostupných mechanizmov spolupráce v oblasti boja proti podvodom.
- (33) Keďže cieľ tohto nariadenia, ktorým je posilnenie ochrany finančných záujmov Únie prispôbením činnosti úradu zriadeniu Európskej prokuratúry a zvýšením účinnosti vyšetrení vykonávaných úradom, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, a tento cieľ možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie prijatím pravidiel, ktoré upravujú vzťahy medzi týmito dvoma úradmi Únie a zvyšujú účinnosť vyšetrení vykonávaných úradom v celej únii, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na zintenzívnenie boja proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným protiprávnym činom poškodzujúcim finančné záujmy Únie.
- (34) Týmto nariadením sa nemenia právomoci a povinnosti členských štátov prijímať opatrenia na boj proti podvodom, korupcii a akýmkoľvek iným protiprávnym činom poškodzujúcim finančné záujmy Únie.
- (35) V súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹¹ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal svoje stanovisko ...¹².
- (36) Nariadenie (EÚ, Euratom) č. 883/2013 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ, Euratom) č. 883/2013 sa mení takto:

1. V článku 1 sa vkladá tento odsek 4a:

„4a. Úrad nadviaže a udržiava úzke vzťahy s Európskou prokuratúrou zriadenou na základe posilnenej spolupráce nariadením Rady (EÚ) 2017/1939¹³. Tieto vzťahy sa zakladajú na vzájomnej spolupráci a výmene informácií. Ich cieľom je predovšetkým zabezpečiť využívanie všetkých dostupných prostriedkov na ochranu finančných záujmov Únie prostredníctvom komplementárnosti ich príslušných mandátov a podpory, ktorú úrad poskytuje Európskej prokuratúre.

¹⁰ Nariadenie Rady (ES) č. 515/97 z 13. marca 1997 o vzájomnej pomoci medzi správnymi orgánmi členských štátov a o spolupráci medzi správnymi orgánmi členských štátov a Komisiou pri zabezpečovaní riadneho uplatňovania predpisov o colných a poľnohospodárskych záležitostiach (Ú. v. ES L 82, 22.3.1997, s. 1 – 16).

¹¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

¹² Ú. v. EÚ C

¹³ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

Spolupráca medzi úradom a Európskou prokuratúrou sa riadi článkami 12c až 12f.“

2. V článku 2 sa bod 4 nahrádza takto:

„4. „administratívne vyšetrovania“ (ďalej len „vyšetrovania“) sú všetky inšpekcie, kontroly alebo iné opatrenia, ktoré vykonáva úrad v súlade s článkami 3 a 4 a ktoré sú zamerané na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 1 a v prípade potreby na zistenie protiprávneho charakteru vyšetovaných činností; týmito vyšetrovaniami nie sú dotknuté právomoci Európskej prokuratúry ani príslušných orgánov členských štátov začať trestné konanie.“

3. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3 Externé vyšetrovania

1. V rozsahu vymedzenom v článku 1 a v článku 2 bodoch 1 a 3 úrad vykonáva kontroly a inšpekcie na mieste v členských štátoch a v súlade s platnými dohodami o spolupráci a vzájomnej pomoci, ako aj v súlade so všetkými inými platnými právnymi nástrojmi v tretích krajinách a na pôde medzinárodných organizácií.
2. Kontroly a inšpekcie na mieste sa vykonávajú v súlade s týmto nariadením a, pokiaľ daná záležitosť nie je upravená týmto nariadením, v súlade s nariadením (Euratom, ES) č. 2185/96.
3. Hospodárske subjekty spolupracujú s úradom v priebehu jeho vyšetrovaní. Úrad si môže vyžiadať od hospodárskych subjektov ústne informácie, a to aj prostredníctvom vypočutia, a písomné informácie.
4. Úrad vykonáva kontroly a inšpekcie na mieste po predložení písomného oprávnenia, ako sa stanovuje v článku 7 ods. 2 tohto nariadenia a v článku 6 ods. 1 nariadenia (Euratom, ES) č. 2185/96. Úrad informuje dotknutý hospodársky subjekt o postupe kontroly vrátane uplatniteľných procesných záruk a o jeho povinnosti spolupracovať.
5. Pri výkone týchto právomocí úrad dodržiava procesné záruky stanovené týmto nariadením a nariadením (Euratom, ES) č. 2185/96. Pri vykonávaní kontroly a inšpekcie na mieste má dotknutý hospodársky subjekt právo nevypovedať proti sebe a právo na pomoc osoby podľa vlastného výberu. Pri poskytovaní výpovedí počas kontrol na mieste sa hospodárskemu subjektu umožní používať ktorýkoľvek z úradných jazykov členského štátu, v ktorom má sídlo. Právo na pomoc osoby podľa vlastného výberu nesmie brániť prístupu úradu do priestorov hospodárskeho subjektu a nesmie neprimerane oddiaľovať začatie kontroly.
6. Na žiadosť úradu príslušný orgán dotknutého členského štátu poskytne zamestnancom úradu pomoc potrebnú na účinné plnenie ich úloh tak, ako je to stanovené v písomnom oprávnení uvedenom v článku 7 ods. 2.

Dotknutý členský štát zabezpečí v súlade s nariadením (Euratom, ES) č. 2185/96, aby zamestnanci úradu mali prístup ku všetkým informáciám a dokumentom súvisiacim s predmetom vyšetrovania, ktoré sú potrebné na účinné a efektívne vykonávanie kontrol a inšpekcií na mieste, a aby zamestnanci úradu mali možnosť zaistiť dokumenty alebo údaje s cieľom vylúčiť akékoľvek riziko ich zmiznutia.

7. Ak sa dotknutý hospodársky subjekt podriadi kontrole a inšpekcii na mieste oprávnenej podľa tohto nariadenia, článok 2 ods. 4 nariadenia (Euratom, ES) č. 2988/95 ani článok 6 ods. 1 tretí pododsek a článok 7 ods. 1 nariadenia (Euratom, ES) č. 2185/96 sa neuplatňujú, pokiaľ si tieto ustanovenia vyžadujú súlad s vnútroštátnym právom a pokiaľ môžu obmedziť prístup úradu k informáciám a dokumentácii len na prístup za podmienok, ktoré platia pre národných administratívnych inšpektorov.

Pokiaľ zamestnanci úradu zistia, že hospodársky subjekt sa odmieta podriaďiť kontrole alebo inšpekcii na mieste oprávnenej podľa tohto nariadenia, dotknutý členský štát zamestnancom úradu poskytne potrebnú pomoc orgánov presadzovania práva, aby úrad mohol účinne a bez zbytočného odkladu vykonať kontrolu alebo inšpekciu na mieste.

Pri poskytovaní pomoci v súlade s týmto odsekom alebo odsekom 6 príslušné vnútroštátne orgány konajú v súlade s vnútroštátnymi procesnými pravidlami uplatniteľnými na dotknutý príslušný vnútroštátny orgán. Ak si takáto pomoc podľa vnútroštátneho práva vyžaduje povolenie justičného orgánu, požiadava sa o takéto povolenie.

8. V rámci svojej vyšetrovacej funkcie vykonáva úrad kontroly a inšpekcie podľa článku 9 ods. 1 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 a podľa predpisov pre jednotlivé odvetvia uvedených v článku 9 ods. 2 uvedeného nariadenia v členských štátoch a v súlade s platnými dohodami o spolupráci a vzájomnej pomoci, ako aj v súlade so všetkými inými platnými právnymi nástrojmi, v tretích krajinách a na pôde medzinárodných organizácií.
9. V priebehu externého vyšetovania má úrad právo na prístup ku všetkým relevantným informáciám a údajom súvisiacim s predmetom vyšetovania bez ohľadu na nosič, na ktorom sú uchovávané, ktorými disponujú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry, a to v prípade, že je to nevyhnutné na stanovenie, či došlo k podvodu, korupcii alebo akýmkoľvek iným protiprávnym činom poškodzujúcim finančné záujmy Únie. Na tento účel sa uplatňuje článok 4 ods. 2 a ods. 4.
10. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12c ods. 1, v prípade, že úrad má pred prijatím rozhodnutia začať alebo nezačať externé vyšetovanie k dispozícii informácie svedčiacie o tom, že došlo k podvodu, korupcii alebo akýmkoľvek iným protiprávnym činom poškodzujúcim finančné záujmy Únie, môže o tom informovať príslušné orgány dotknutých členských štátov a v prípade potreby aj dotknuté inštitúcie, orgány, úrady a agentúry.

Bez toho, aby boli dotknuté predpisy pre jednotlivé sektory uvedené v článku 9 ods. 2 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95, príslušné orgány dotknutých členských štátov zabezpečia prijatie primeraných opatrení v súlade s vnútroštátnym právom, na ktorých sa úrad môže zúčastniť. Príslušné orgány dotknutých členských štátov na žiadosť informujú úrad o prijatých opatreniach a o svojich zisteniach na základe informácií uvedených v prvom pododseku tohto odseku.“

4. Článok 4 sa mení takto:

a) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. V priebehu interných vyšetovaní:

- a) má úrad právo na okamžitý a neoznámený prístup k akýmkoľvek relevantným informáciám a údajom, bez ohľadu na nosič, na

ktorom sú uchovávané, ktorými disponujú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry, a do ich priestorov. Úrad je oprávnený kontrolovať účty inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr. Úrad môže vyhotoviť kópie a urobiť si výpisy z každého dokumentu alebo z obsahu každého nosiča údajov, ktorými disponujú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry, a v prípade potreby zaistiť tieto dokumenty alebo údaje, aby sa vylúčilo akékoľvek riziko ich zmiznutia;

b) môže úrad požadovať ústne aj písomné informácie od úradníkov, ostatných zamestnancov, členov inštitúcií alebo orgánov, riaditeľov úradov alebo agentúr, či zamestnancov, a to aj prostredníctvom vypočutia.“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. V súlade s článkom 3 môže úrad vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste v priestoroch hospodárskych subjektov, aby získal prístup k relevantným informáciám o skutočnostiach, ktoré sú predmetom interného vyšetrovania.“;

c) V odseku 8 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 12c ods. 1, v prípade, že úrad má pred prijatím rozhodnutia začať alebo nezačať interné vyšetrovanie k dispozícii informácie svedčiacie o tom, že došlo k podvodu, korupcii alebo akýmkoľvek iným protiprávnym činom poškodzujúcim finančné záujmy Únie, môže o tom informovať dotknutú inštitúciu, orgán, úrad alebo agentúru. Dotknutá inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra na žiadosť informuje úrad o všetkých prijatých opatreniach a o svojich zisteniach na základe takýchto informácií.“

5. Článok 5 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 12d, generálny riaditeľ môže začať vyšetrovanie v prípade, že existuje dostatočné podozrenie, ktoré môže vychádzať aj z informácií poskytnutých akoukoľvek treťou stranou alebo z anonymných informácií, že bol spáchaný podvod, korupcia alebo akékoľvek iné protiprávne činy poškodzujúce finančné záujmy Únie.“;

b) V odseku 3 sa dopĺňa táto veta:

„Tento odsek sa nevzťahuje na vyšetrovania vedené Európskou prokuratúrou podľa nariadenia (EÚ) 2017/1939.“;

c) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Ak sa generálny riaditeľ rozhodne nezačať externé vyšetrovanie, môže bezodkladne zaslať všetky relevantné informácie príslušným orgánom dotknutého členského štátu, aby sa v súlade s právom Únie a s vnútroštátnym právom mohli v relevantných prípadoch prijať primerané opatrenia. V prípade potreby úrad informuje aj dotknutú inštitúciu, orgán, úrad alebo agentúru.“

6. Článok 7 sa mení takto:

a) V odseku 3 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Príslušné orgány členských štátov poskytnú zamestnancom úradu potrebnú pomoc, aby si mohli účinne a bez zbytočného odkladu plniť úlohy v súlade s týmto nariadením.“;

b) V odseku 3 sa vkladá tento druhý pododsek:

„Na žiadosť úradu v súvislosti s predmetom vyšetrovania finančné spravodajské jednotky zriadené na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849¹⁴ a ďalšie relevantné príslušné orgány členských štátov úradu poskytnú:

- a) informácie uvedené v [článku 32a ods. 3] smernice (EÚ) 2015/849¹⁵;
- b) záznam o transakciách, ak je to úplne nevyhnutné na účely vyšetrovania.“;

c) V odseku 3 sa dopĺňa tento tretí pododsek:

„Pri poskytovaní pomoci podľa predchádzajúcich pododsekov príslušné vnútroštátne orgány konajú v súlade s vnútroštátnymi procesnými pravidlami uplatniteľnými na dotknutý príslušný vnútroštátny orgán.“;

d) V odseku 6 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Popri ustanoveniach v prvom pododseku môže dotknutá inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra navyše kedykoľvek uskutočniť s úradom konzultáciu s cieľom prijať v úzkej spolupráci s úradom všetky primerané ochranné opatrenia vrátane opatrení na zabezpečenie dôkazov, pričom úrad o takomto rozhodnutí bezodkladne informuje.“;

e) Odsek 8 sa nahrádza takto:

„8. „Ak nemožno vyšetrovanie uzavrieť do 12 mesiacov po jeho začatí, generálny riaditeľ podá dozornému výboru po uplynutí uvedenej lehoty 12 mesiacov a potom každých šesť mesiacov správu, v ktorej uvádza príslušné dôvody a v prípade potreby nápravné opatrenia, ktoré sa plánujú s cieľom urýchliť vyšetrovanie.“

7. Článok 8 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Ak inštitúcie, orgány, úrady a agentúry podajú oznámenie Európskej prokuratúre v súlade s článkom 24 nariadenia (EÚ) 2017/1939, môžu úradu namiesto toho zaslať kópiu oznámenia zaslaného Európskej prokuratúre.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry, ako aj príslušné orgány členských štátov, ak im v tom nebráni vnútroštátne právo, zašlú úradu na jeho žiadosť

¹⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

¹⁵ Článok 32a ods. 3 sa vloží do smernice (EÚ) 2015/849 prostredníctvom smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/XX, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849, v súvislosti s ktorou sa 19. decembra 2017 dosiahla politická dohoda a ktorej prijatie sa očakáva v nasledujúcich mesiacoch.

alebo z vlastnej iniciatívy všetky dokumenty alebo informácie, ktorými disponujú a ktoré sa týkajú prebiehajúceho vyšetrovania zo strany úradu.

Pred začatím vyšetrovania na žiadosť úradu zašlú všetky dokumenty alebo informácie, ktorými disponujú a ktoré sú nevyhnutné na posúdenie obvinení alebo na uplatnenie kritérií na začatie vyšetrovania podľa článku 5 ods. 1.“;

c) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry, ako aj príslušné orgány členských štátov, ak im v tom nebráni vnútroštátne právo, zašlú úradu všetky ďalšie dokumenty alebo informácie, ktoré považujú za relevantné a ktoré majú k dispozícii, ak tieto materiály súvisia s bojom proti podvodu, korupcii a akýmkoľvek iným protiprávnym činom poškodzujúcim finančné záujmy Únie.“;

d) Vkladá sa tento odsek 4:

„4. Tento článok sa nevzťahuje na Európsku prokuratúru, pokiaľ ide o trestné činy, v súvislosti s ktorými by mohla vykonávať svoju právomoc v súlade s článkami 22 a 25 nariadenia (EÚ) 2017/1939.

Nie je tým dotknutá možnosť Európskej prokuratúry poskytnúť úradu relevantné informácie o prípadoch v súlade s článkom 34 ods. 8, článkom 36 ods. 6, článkom 39 ods. 4 a článkom 101 ods. 3 a 4 nariadenia (EÚ) 2017/1939.“

8. Článok 9 sa mení takto:

a) V odseku 4 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„V riadne odôvodnených prípadoch, ak je potrebné zachovať dôvernosť vyšetrovania a/alebo v ktorých sa používajú vyšetrovacie postupy, ktoré patria do kompetencie Európskej prokuratúry alebo vnútroštátneho justičného orgánu, môže generálny riaditeľ rozhodnúť o odložení plnenia povinnosti vyzvať dotknutú osobu, aby sa vyjadrila k predmetným skutočnostiam.“

9. Článok 10 sa mení takto:

a) V odseku 4 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Úrad v súlade s článkom 24 nariadenia (ES) č. 45/2001 menuje úradníka pre ochranu údajov.“

10. Článok 11 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Môžu sa k nej pripojiť odporúčania generálneho riaditeľa o opatreniach, ktoré sa majú prijať. V týchto odporúčaní sa v relevantných prípadoch uvedie akékoľvek disciplinárne, správne, finančné a/alebo súdne opatrenie zo strany inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr, ako aj príslušných orgánov dotknutých členských štátov, pričom sa špecifikujú predovšetkým odhadované sumy, ktoré sa majú nahradiť, a vymedzí sa predbežná právna kvalifikácia zistených skutočností.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Pri vypracúvaní takýchto správ a odporúčaní sa zohľadnia príslušné ustanovenia práva Únie a, pokiaľ je to uplatniteľné, vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu.

Správy vypracované na takomto základe po jednoduchom overení ich pravosti predstavujú prípustný dôkaz v súdnych konaniach netrestnoprávnej povahy pred vnútroštátnymi súdmi, ako aj v správnych konaniach v členských štátoch.

Správy vypracované úradom predstavujú prípustný dôkaz v trestných konaniach členského štátu, v ktorých sa ich použitie ukáže ako nevyhnutné, rovnakým spôsobom a za rovnakých podmienok ako administratívne správy vypracované národnými administratívnymi inšpektormi. Tieto správy podliehajú takým istým pravidlám hodnotenia, aké sa uplatňujú na administratívne správy, ktoré vypracovali národní administratívni inšpektori, a majú rovnakú dôkaznú silu ako tieto administratívne správy.

Členské štáty informujú úrad o všetkých pravidlách vnútroštátneho práva, ktoré sú relevantné na účely tretieho pododseku.

Správy vypracované úradom predstavujú prípustný dôkaz v súdnych konaniach pred súdmi Únie a v správnych konaniach v Únii.“;

c) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Správy a odporúčania vypracované po skončení externého vyšetrovania a akékoľvek príslušné súvisiace dokumenty sa v súlade s predpismi týkajúcimi sa externých vyšetrovaní zašlú príslušným orgánom dotknutých členských štátov a v prípade potreby dotknutým inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram. Uvedené inštitúcie, orgány, úrady alebo agentúry prijímajú také opatrenia, ku ktorým ich oprávňujú výsledky externého vyšetrovania, a do lehoty stanovenej v odporúčaní pripojených k správe a aj na žiadosť úradu ho o týchto opatreniach informujú.“

11. Článok 12 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa táto veta:

„Úrad môže takisto zaslať informácie dotknutým inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram.“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Príslušné orgány dotknutého členského štátu, ak im v tom nebráni vnútroštátne právo, včas informujú úrad, z vlastnej iniciatívy alebo na jeho žiadosť, o opatreniach, ktoré prijali na základe informácií, ktoré im boli poskytnuté podľa tohto článku.“;

c) Dopĺňa sa tento odsek 5:

„5. Úrad si môže vymieňať, z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie, relevantné informácie so sieťou Eurofisc zriadenou nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010¹⁶.“;

12. Vkladajú sa tieto články:

¹⁶ Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 268, 12.10.2010, s. 1).

„Článok 12a

Koordináčné útvary pre boj proti podvodom v členských štátoch

1. Členské štáty určia na účely tohto nariadenia útvary (ďalej len „koordináčny útvary pre boj proti podvodom“), ktorý bude zabezpečovať s úradom účinnú spoluprácu a výmenu informácií, a to aj informácií operačného charakteru. V relevantných prípadoch a v súlade s vnútroštátnym právom možno koordináčny útvary pre boj proti podvodom považovať na účely tohto nariadenia za príslušný orgán.
2. Na žiadosť úradu pred prijatím rozhodnutia začať alebo nezačať vyšetrenie, ako aj počas vyšetrenia alebo po jeho ukončení koordináčne útvary pre boj proti podvodom poskytujú úradu potrebnú pomoc alebo ju pre úrad získavajú alebo koordinujú, aby mohol účinne vykonávať svoje úlohy. Táto pomoc zahŕňa najmä pomoc príslušných vnútroštátnych orgánov poskytovanú v súlade s článkom 3 ods. 6 a 7, článkom 7 ods. 3 a článkom 8 ods. 2 a 3.
3. Úrad môže požiadať koordináčne útvary pre boj proti podvodom o pomoc pri vykonávaní koordináčnych činností v súlade s článkom 12b, v príslušných prípadoch vrátane horizontálnej spolupráce a výmeny informácií medzi koordináčnymi útvarmi pre boj proti podvodom.

Článok 12b

Koordináčné činnosti

1. Úrad môže podľa článku 1 ods. 2 organizovať a uľahčovať spoluprácu medzi príslušnými orgánmi členských štátov, inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami a, v súlade s platnými dohodami o spolupráci a vzájomnej pomoci a so všetkými inými platnými právnymi nástrojmi, aj orgánmi tretích krajín a medzinárodnými organizáciami. Na tento účel môžu zúčastnené orgány, ako aj úrad zhromažďovať, analyzovať a vymieňať si informácie vrátane operačných informácií. Zamestnanci úradu môžu sprevádzať príslušné orgány na ich žiadosť pri vykonávaní vyšetrovacích činností. Uplatňuje sa článok 6, článok 7 ods. 6 a 7, článok 8 ods. 3 a článok 10.
2. Úrad môže vypracovať správu o vykonaných koordináčnych činnostiach a zaslať ju vo vhodných prípadoch príslušným vnútroštátnym orgánom a dotknutým inštitúciami, orgánom, úradom a agentúram.
3. Tento článok sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté vykonávanie právomocí, ktoré vykonáva úrad a ktoré boli delegované na Komisiu konkrétnymi ustanoveniami, ktorými sa upravuje vzájomná pomoc medzi správnyimi orgánmi členských štátov a spolupráca medzi týmito orgánmi a Komisiou.
4. Úrad sa môže zapojiť do spoločných vyšetrovacích tímov zriadených v súlade s uplatniteľným právom Únie a v tomto rámci si vymieňať operačné informácie získané v súlade s týmto nariadením.

Článok 12c

Oznamovanie akejkoľvek trestnej činnosti Európskej prokuratúre, v súvislosti s ktorou by mohla vykonávať svoju právomoc

1. Úrad bez zbytočného odkladu oznamuje Európskej prokuratúre akúkoľvek trestnú činnosť, v súvislosti s ktorou by Európska prokuratúra mohla uplatniť svoju právomoc v súlade s článkom 22 a článkom 25 ods. 2 a 3 nariadenia (EÚ)

2017/1939. Oznámenie sa zasiela v akejkolvek fáze pred alebo počas vyšetrovania úradu.

2. Oznámenie obsahuje minimálne opis skutočností vrátane posúdenia spôsobenej škody alebo škody, ktorá pravdepodobne bude spôsobená, možnú právnu kvalifikáciu a akékoľvek dostupné informácie o potenciálnych obetiach, podozrivých a akýchkoľvek iných zapojených osobách.
3. Úrad nie je povinný oznamovať Európskej prokuratúre zjavne nepodložené obvinenia.

V prípadoch, keď informácie získané úradom neobsahujú prvky stanovené v odseku 2 a neprebíha žiadne vyšetrovanie úradu, úrad môže vykonať predbežné hodnotenie obvinení. Hodnotenie sa vykoná promptne, v každom prípade do dvoch mesiacov od doručenia takýchto informácií. V priebehu tohto hodnotenia sa uplatňuje článok 6 a článok 8 ods. 2.

Na základe tohto predbežného hodnotenia úrad zašle oznámenie Európskej prokuratúre, ak sú splnené podmienky stanovené v odseku 1.

4. Ak sa činnosť uvedená v odseku 1 preukáže počas vyšetrovania úradu a Európska prokuratúra na základe uvedeného oznámenia začne vyšetrovanie, úrad nepokračuje vo svojom vyšetrovaní tých istých skutočností inak než v súlade s článkom 12e alebo článkom 12f.

Na účely uplatnenia prvého pododseku úrad v súlade s článkom 12g ods. 2 overí prostredníctvom systému správy prípadov Európskej prokuratúry, či Európska prokuratúra vedie vyšetrovanie. Úrad môže Európsku prokuratúru požiadať o ďalšie informácie. Európska prokuratúra na takúto žiadosť odpovie do 10 pracovných dní.

5. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry môžu požiadať úrad, aby vykonal predbežné hodnotenie obvinení, ktoré im boli oznámené. Na účely takýchto žiadostí sa uplatňuje odsek 3.
6. Ak úrad v nadväznosti na oznámenie zaslané Európskej prokuratúre v súlade s týmto článkom uzavrie svoje vyšetrovanie, článok 9 ods. 4 a článok 11 sa neuplatňujú.

Článok 12d

Neduplicita vyšetrovaní

Ak Európska prokuratúra vedie vyšetrovanie tých istých skutočností, generálny riaditeľ v súlade s článkom 5 nezačne vyšetrovanie iné než podľa článku 12e alebo článku 12f.

Na účely uplatnenia prvého pododseku úrad v súlade s článkom 12g ods. 2 overí prostredníctvom systému správy prípadov Európskej prokuratúry, či Európska prokuratúra vedie vyšetrovanie. Úrad môže Európsku prokuratúru požiadať o ďalšie informácie. Európska prokuratúra na takúto žiadosť odpovie do 10 pracovných dní.

Článok 12e

Podpora úradu pre Európsku prokuratúru

1. V priebehu vyšetrovania vedeného Európskou prokuratúrou úrad na jej žiadosť v súlade s článkom 101 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1939 a v súlade so svojim mandátom podporí alebo doplní jej činnosť najmä tým, že:

- a) poskytne informácie, analýzy (vrátane forenzných analýz), odbornú a operatívnu podporu;
 - b) uľahčí koordináciu konkrétnych úkonov príslušných vnútroštátnych správnych orgánov a orgánov Únie;
 - c) vedie administratívne vyšetovania.
2. Podľa odseku 1 sa zašle písomná žiadosť, v ktorej sa bližšie určí opatrenie alebo opatrenia, ktoré má úrad na základe žiadosti Európskej prokuratúry vykonať, a v prípade potreby plánovaný harmonogram ich vykonávania. Žiadosť obsahuje informácie o vyšetovaní vedenom Európskou prokuratúrou v rozsahu, ktorý je relevantný pre účel žiadosti. V prípade potreby môže úrad požiadať o doplňujúce informácie.

Článok 12f

Doplňujúce vyšetovania

1. V riadne odôvodnených prípadoch, keď Európska prokuratúra vedie vyšetovanie a generálny riaditeľ sa domnieva, že by sa malo začať vyšetovanie v súlade s mandátom úradu s cieľom uľahčiť prijatie ochranných opatrení alebo finančných, disciplinárnych alebo administratívnych opatrení, úrad písomne informuje Európsku prokuratúru a bližšie určí povahu a účel vyšetovania.

Do 30 dní od doručenia týchto informácií môže Európska prokuratúra vzniesť námietku voči začatiu vyšetovania alebo proti vykonávaniu určitých úkonov týkajúcich sa vyšetovania, ak je potrebné predísť ohrozeniu jej vlastného vyšetovania alebo trestného stíhania, a to dovtedy, pokiaľ tieto dôvody pretrvávajú. Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu informuje úrad, keď dôvody námietky zaniknú.

V prípade, že Európska prokuratúra nevznesie námietku v lehote stanovenej v predchádzajúcom pododseku, úrad môže začať vyšetovanie a vedie ho v úzkej spolupráci s ňou.

Úrad na rovnakom základe ako v druhom pododseku pozastaví alebo preruší vyšetovanie, alebo sa zdrží vykonávania určitých úkonov týkajúcich sa vyšetovania v prípade, že Európska prokuratúra dodatočne vznesie proti nemu námietku.

2. Pokiaľ Európska prokuratúra v odpovedi na žiadosť o informácie predloženú v súlade s článkom 12d informuje úrad, že nevykonáva vyšetovanie, a následne začne vyšetovanie tých istých skutočností, bezodkladne o tom informuje úrad. Ak sa generálny riaditeľ po získaní týchto informácií domnieva, že by malo pokračovať vyšetovanie začaté úradom s cieľom uľahčiť prijatie ochranných opatrení alebo finančných, disciplinárnych alebo administratívnych opatrení, uplatňuje sa odsek 1.

Článok 12g

Dohody o spolupráci a výmena informácií s Európskou prokuratúrou

1. Ak je to potrebné na uľahčenie spolupráce s Európskou prokuratúrou podľa článku 1 ods. 4a, úrad s Európskou prokuratúrou uzavrie administratívne dohody. Takýmito dohodami o spolupráci sa môžu stanoviť praktické podrobnosti výmeny informácií vrátane osobných údajov, operačných, strategických alebo technických informácií a utajovaných skutočností. Musia obsahovať aj podrobné dohody o nepretržitej výmene informácií počas prijatia a overovania obvinení oboma úradmi.

2. Úrad má nepriamy prístup k informáciám uchovávaným v systéme správy prípadov Európskej prokuratúry na základe pozitívnej/negatívnej lustrácie. Vždy, keď sa zistí zhoda medzi údajmi zadanými do systému správy prípadov úradom a údajmi, ktoré má v držbe Európska prokuratúra, oznámi sa táto skutočnosť Európskej prokuratúre aj úradu. Úrad prijme vhodné opatrenia, aby Európskej prokuratúre umožnil prístup k informáciám vo svojom systéme správy prípadov na základe pozitívnej/negatívnej lustrácie.“
13. Článok 16 sa mení takto:
- a) V odseku 1 sa tretia veta nahrádza takto:
- „Prizvaní môžu byť aj zástupcovia Dvora audítorov, Európskej prokuratúry, Eurojustu a/alebo Europolu, a to *ad hoc* na žiadosť Európskeho parlamentu, Rady, Komisie, generálneho riaditeľa alebo dozorného výboru.“;
- b) V odseku 2 sa písmeno d) nahrádza takto:
- „d) rámca vzťahov medzi úradom a inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami, a najmä Európskou prokuratúrou;“
14. Článok 17 sa mení takto:
- a) Odsek 3 sa nahrádza takto:
- „3. Pri vykonávaní svojich úloh generálny riaditeľ v súvislosti so začatím a vykonávaním externých a interných vyšetrovaní alebo koordinačných činností, alebo v súvislosti s vypracovaním správ po týchto vyšetrovaniach alebo koordinačných činnostiach, nevyhľadáva ani neprijíma pokyny od žiadnej vlády ani inštitúcie, orgánu, úradu či agentúry. Ak sa generálny riaditeľ domnieva, že opatrenie prijaté Komisiou spochybňuje jeho nezávislosť, bezodkladne o tom informuje dozorný výbor a rozhodne sa, či podá žalobu proti Komisii na Súdnom dvore.“;
- b) V odseku 5 sa písmeno b) nahrádza takto:
- „b) o prípadoch postúpenia informácií justičným orgánom členských štátov a Európskej prokuratúre;“;
- c) V odseku 8 prvom pododseku sa dopĺňa toto písmeno e):
- „e) vzťahov s Európskou prokuratúrou.“

Článok 2

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Články 12c až 12f uvedené v článku 1 bode 12 sa uplatňujú od dátumu určeného v súlade s článkom 120 ods. 2 druhým pododsekom nariadenia (EÚ) 2017/1939.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*